

Ένας συμπατριώτης μας, ο Θέμης Λαζαρίδης, σε ένα από τα πρόσφατα ταξίδια του στην Κίνα παρατήρησε ότι καθώς περνούσε από τον έλεγχο διαβατηρίων υπήρχε σύστημα αξιολόγησης των υπαλλήλων. Πιο συγκεκριμένα, ο κ. Λαζαρίδης πρόσεξε ότι μπροστά στο γκισέ του υπαλλήλου είχε μια σειρά από κουμπιά που έλεγαν: "Πολύ ευχαριστημένος", "Αρκετά Ευχαριστημένος", "Καθόλου ευχαριστημένος". Όταν τελειωνε ο έλεγχος τα κουμπάκια αναβόσβηναν για να επιλέξεις ένα από αυτά. Οι υπεύθυνοι της 'μεγάλης αυτής ιδέας' το εμφανίζουν σαν πρόγραμμα στατιστικής, χωρίς όμως να διευκρινίζουν ακριβώς κατά πόσο επηρεάζει και επιδρά στο μέλλον κάθε υπαλλήλου.

Το σύστημα 'ερωτηματολογίου' δεν είναι κάτι καινούριο. Πολλές επιχειρήσεις - κυρίως αλυσίδες καταστημάτων- το χρησιμοποιούν για να 'σφυγμομετρούν' τις αντιδράσεις του κόσμου και υποτίθεται προσπαθούν να βελτιώσουν τον τρόπο λειτουργίας της επιχείρησης.

Η Κίνα για άλλη μια φορά προχώρησε ένα βήμα παραπέρα και θεώρησε σωστό να βάλει κουμπάκια σε κάθε υπάλληλο. Κάτι σίγουρα που δεν λειτουργεί σαν απλό ερωτηματολόγιο αλλά κανονικό φακέλωμα που σε στέλνει μια ώρα αρχύτερα στο σπίτι σου.

Τα ανθρώπινα δικαιώματα για τα οποία κάποιοι παλαιότερα έχυσαν αίμα για να διεκδικήσουν, καταπατούνται για άλλη μια φορά. Μερικοί επιτήδειοι έχουν ήδη πάρει τα μαστίγια και τα χτυπάνε στον αέρα... Η αγορά αργά και μεθοδικά 'φτιάχνει αιχμαλώτους'. Ο σεβασμός και η προστασία της αξιοπρέπειας των ανθρώπων αρχίζει να καταπατείται. Οι άνθρωποι αρχίζουν σιγά-σιγά να μην έχουν την ευχέρεια να αναπτύξουν και να αξιοποιούν τις αρετές και τα ταλέντα τους εφόσον η συνειδησή τους καταπατείται και εργάζονται μηχανικά και προγραμματισμένα για να κερδίσουν εντυπώσεις.

Γέλασα στη σκέψη και μόνο να προσπαθήσουν να εφαρμόσουν ένα τέτοιο σύστημα στην Ελλάδα. Ε, ρε γλέντια! Κάτι τέτοιες ώρες όμως θαυμάζω τη νοοτροπία και το ταπε-

ΘΕΣΕΙΣ + ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

με την Άννα Αρσένη

Σύστημα αξιολόγησης υπαλλήλων

ραμέντο του Έλληνα που δεν σηκώνει τέτοιες αηδίες. Δεν μπαίνει ο Έλληνας σε καλούπι και αρχίζω να πιστεύω ότι τελικά -μέχρι ένα σημείο- ίσως και να έχει δίκιο.

Σε αυτούς που ίσως θα 'πρεπε να βάλουν κουμπάκια είναι στους Δημόσιους υπάλληλους. Εκεί τα κουμπάκια θα ήταν μονίμως στα 'κόκκινα'. Καθημερινό φαινόμενο τα παράπονα και οι καταγγελίες δυσσαρεστημένων πολιτών, αλλά δεν φαίνεται να ιδρώνει το αυτί τους. Έτσι κι αλλιώς η θέση τους είναι εξασφαλισμένη. Βρέξει-χιονίσει, ο μισθός τους σταθερός και το πόστο σίγουρο.

Ας μην κοροϊδευόμαστε. Κάθε αφεντικό γνωρίζει τί μπορεί να προσφέρει ο υπάλληλός του. Δεν χρειάζεται επίσημη ξεφτίλα για να σε στείλουν στο σπίτι σου. Αυτός είναι ένας ανόητος τρόπος που δημιουργεί ανθρώπους - ρομπότ που θα φοβούνται ακόμα και να ...χαμογελάσουν. Στους άχρηστους χρειάζεται σκούπα και στους φιλότιμους και εργατικούς ...'μπόνους'.

Είναι διατεθειμένα όμως τα αφε-

ντικά να συνδέσουν το μισθό των υπαλλήλων τους ανάλογα με την εργασία που προσφέρουν; Στον ιδιωτικό τομέα καμιά φορά το συναντά αυτό κανείς. Υπάρχουν bonus ως κίνητρα για δουλειά και παραγωγικότητα. Και ο καλός υπάλληλος αμοιβεται για τις επιδόσεις του ενώ ο χασομέρης πάει... για καφέ!

Άραγε τί θα γινόταν έτσι και υπήρχε σύστημα αξιολόγησης ...βουλευτών;

Απολαύστε το ανέκδοτο:

Η ιστορία μας διαδραματίζεται σε ένα μικρό ελληνικό ορεινό χωριό στις αρχές της δεκαετίας του 80 λίγο μετά την άνοδο του ΠΑΣΟΚ στην εξουσία όταν ο άνεμος της αλλαγής και της κοινωνικοποίησης σάρωνε όλη τη χώρα.

Ο δαιμόνιος κοινοτάρχης του χωριού, σημαίνον στέλεχος του ΠΑΣΟΚ, στην προσπάθειά του να παρουσιάσει «σοσιαλιστικό έργο» βάλθηκε να κάνει κι αυτός κάποια κοινωνικοποίηση. Αφού έφαξε από δω, έφαξε από κει και δεν βρήκε

τίποτα κατέληξε στον τράγο του μπάρμπα Μήτσου ένα ζώο φημισμένο στην περιοχή για τις σεξουαλικές και αναπαραγωγικές του ικανότητες αφού «κανόνιζε» μέχρι και δέκα (10)! γίδες την ημέρα.

Απαλλοτριώσε λοιπόν τον τράγο του μπάρμπα Μήτσου, του έφτιαξε ένα μοντέρνο στάβλο με όλες τις ανέσεις, προσέλαβε και ένα κομματικό του φίλο για να τον φροντίζει και να την η πρώτη ελληνική «ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΖΩΩΝ»

Σαν έφτασε η εποχή της αναπαραγωγής έστησε και μια τελετή εγκαινίων. Παρόντες ο Νομάρχης, οι τοπικοί βουλευτές και άλλοι παράγοντες, παπάδες δεσποτάδες, η φιλαρμονική του γειτονικού δήμου, πλήθος κόσμου και βέβαια και οι χωριάτες κρατώντας τις ανήσυχες λόγω οργασμού γίδες τους από το λουρί για να «εγκαινιάσουν» τη νέα κοινωνικοποιημένη επιχείρηση.

Μετά τους αγιασμούς και τους λόγους των επισήμων μπαίνει η πρώτη γίδα πελάτισσα στην επιχείρηση. Μισή ώρα έκανε να την «καταφέρει» ο τράγος. Μπαίνει η δεύτερη μα ο τράγος αδιαφορία. Ξαπλωμένος στο κονάκι του μασούλαγε το χορταράκι και ούτε που γύρισε να κοιτάξει. Έξω πανικός και σούσουρο μεγάλο. Το «σοσιαλιστικό πείραμα» έβαινε προς αποτυχία. Έτοιμος να καταρρεύσει ο κοινοτάρχης μπαίνει στο στάβλο κι αρχίζει να παρακαλάει τον τράγο.

- Βρε καλέ μου, βρε χρυσέ μου κάνε μια προσπάθεια ακόμα, ρεζίλι γίναμε.

- Δεν μπορώ, απαντούσε ο τράγος.

- Έστω μια γίδα ακόμα ... θα τα καταφέρεις προσπάθησε!

- Δεν μπορώ σου λέω.

- Μα πέρυσι κατάφερνες μέχρι και δέκα την ημέρα! τώρα γιατί δεν μπορείς;

- Πέρυσι ήταν αλλιώς ... τώρα είμαι δημόσιος υπάλληλος, τον αποστόμωσε ο τράγος.

No. 1 coffee of Greece LOUMIDIS
Greek Coffee in 200g & 500 g packs

Olympia Cold Pressed Extra Virgin Oil
direct from the island of Crete (4lts)

Available from all good
delicatessens and fruit markets

